

[Jørgen Jensen]

vitet, og vi kunne også være enige om at modvirke de skadelige følger, en sådan politik ville have for betalingsbalancen. Der har vi peget på en importregulering. Vi mener ikke, at vi skal lukke os ude fra verden, vi skal ikke blokere for handel med udviklingslandene, men vi skal ej heller opføre os som tåber, og det er en kendsgerning, at det er med de rigeste EF-lande, vi har det største underskud på vor handel, ca. 10 mia kr. om året. Vi skal stoppe for et forbrug, der ikke er modsvaret af en arbejdsindsats, vi skal stoppe for spekulation i boligen. Her var vi også enige i socialdemokratiets valgløfter.

Vi har sagt, at pengene kunne sikres bl. a. ved en skattereform, der stoppede for skatteunddragelser, fjernede mulighederne ikke alene for fradrag for privat gæld, men også for de misbrug, som sker fra virksomhedernes side, ved en større beskatning af selskaberne, stop for spekulationen i den samfundsskabte værdistigning og besparelser på militæret.

Statsministeren havde en tro på, at åbningstalen sikkert ville udviske det dårlige indtryk, man havde fået af SV-samarbejdet gennem det 20 punkts program, der blev lagt frem, og gennem de udtalelser, der var kommet fra økonomiminister Anders Andersen og udenrigsminister Henning Christophersen. Det gjorde den ikke for vort vedkommende. Vi vil fortsat bekæmpe SV-regeringens politik, og vi vil fortsat opfordre arbejderklassen til at vælte denne regering. Midlerne er lønkrav til imødegåelse af momsforhøjelser og nye afgifter og fastholdelse af overenskomstkravene ude på arbejdspladserne. Regeringen skal fjernes, men først og fremmest skal dens reaktionære politik bekæmpes.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal også på mit partis vegne byde tingets nye formand velkommen.

Så har jeg en bemærkning, inden jeg kommer med mit indlæg, til den socialdemokratiske ordfører, hr. Kjeld Olesen, der vel nærmest som et forsvar for det, at man ikke fra socialdemokratisk side havde dannet en regering til venstre i salen, påkaldte det radikale venstre. Hr. Kjeld Olesen bad mig bekræfte eller afkræfte, at der ville kunne dannes en sådan regering. Jeg tror nok, at hr. Kjeld Olesen kender svaret, også for sit eget parti.

Jeg mener, at socialdemokratiet klart har sagt, at det kunne der ikke. Så kan jeg føje til, at det radikale venstre tror ikke på, at der kan tilrettelægges en langsigtet og navnlig en langsigtet økonomisk politik med støtte fra partierne til venstre i salen.

Debatten i dag om statsministerens åbningsredegørelse synes desværre i alt for høj grad at ligne den debat, der foregik i forbindelse med tiltrædelseserklæringen her i tinget for en måned siden. Ved den lejlighed udtrykte mit partis ordfører en behersket optimisme over for SV-regeringens muligheder for at løse de påtrængende opgaver. Mit parti kritiserede regeringen for manglende mod og handlekraft over for den opgave at skabe fornyelse i den politiske indsats.

Imidlertid blev der ved samme lejlighed udtrykt forventning om, at hvad der manglede i tiltrædelseserklæringen i september, måtte så komme i åbningstalen her i oktober. Hvordan forholder det sig så? I det radikale venstre er vi både forundrede og skuffede over statsministerens budskab. Til gengæld er vi måske knap så overraskede, for vi havde faktisk vore anelser om, hvor det ville bære hen. Uden at være alt for indiskret må jeg nok have lov til at spørge: hvad har de to regeringspartier brugt tiden til i de 3 uger, man forhandlede på Marienborg? For os er det en gåde, hvordan man kan forhandle længe og indgående under hele nationens opmærksomhed, uden at der kom nogen ny politik til verden. For det er jo sandheden. Regeringens udspil er traditionelle netop på de områder, hvor der er brug for at gå nye veje, først og fremmest i den økonomiske politik.

Må jeg sige om den krigeriskhed, som i øvrigt har kendetegnet denne regerings to ledende ministre, at den må nu høre op, hvis vi skal tro på det nyetablerede regeringssamarbejdes muligheder for at føre en politik, der kan give resultater. Den stil og omgangstone, vi har været vidne til i den sidste tid, ligger fjernt fra, hvad det radikale venstre forstår ved et loyalt regeringssamarbejde, og vi har dog nogen erfaring, endda med begge de to regeringspartier.

Når det er sagt, ønsker vi også fra radikal side at understrege, at vi stadig har meget tilovers for det forsøg, der nu er gjort med dannelsen af en regering, der rækker hen over midten, og vi deler stadig den opfattel-